

Ervin Dabižinović, koordinatorka Centra za žensko i mirovno obrazovanje ANIMA

Prije nekoliko je urađeno je istraživanje među građanima Herceg Novog koje je pokazalo visok procenat ljudi koji ne znaju ili ne žele da znaju da se ovaj događaj ovdje dogodio. 32 godine se insistira na činjenicama a činjenica je jedna – da su odavde odvedeni civili i da smo mi kao Crna Gora, na nacionalnom i lokalnom nivou, svakako bili za taj zločin. To što lokalna vlast ne želi da zna i što čak na pozive nije poslala ni odgovor da neće doći je dovoljan znak u tih 60% ljudi, koji ili ne znaju ili su neopredjeljeni, zato što im trebaju činjenice. Koje činjenice im trebaju? Evo danas smo čuli činjenice. Ponavljamo ih svake godine. Činjenice se znaju. Mi možemo da hoćemo da znamo ili hoćemo da ne znamo. Znači, sa ovog mjesta ne možemo da ne znamo. Evo mi smo svi sad tu, svjedočimo tome, a ja pripadam generaciji koja spada i u onih nekoliko procenata posle 50. godine koja svjedoči o tome da se zločin dogodio i da su se i na drugim mjestima u Crnoj Gori dogodili zločini u naše ime. Stojimo ovdje da se to ne zaboravi i da bi ta memorijalizacija prvo podsjećala i bila jedina činjenica narativu koji je danas previše dominantan i pokušava da i onaj simbolički korak dovede do ničega. Žao mi je, ali izgleda da ćemo čekati još neko vrijeme.